

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/162/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112204816
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112204816.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobkyne: P. G., bytom E. X, G., právne zastúpenej JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom, Hlavná 19, Prešov proti žalovanému: DOMA, a. s., Petrovanská 34, Prešov, IČO: 36 486 001, právne zastúpený JUDr. Milanom Sedlákom, advokátom, Kukučínova 19, Košice, o zaplatenie 4 765,07 Eur istiny s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 29C/125/2012-124 zo dňa 15. 05. 2013 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobkyni nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 4 765,07 Eur s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 183,57 Eur od 08. 02. 2012 do zaplatenia a zo sumy 4 581,50 Eur od 10. 06. 2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 846,72 Eur a iné trovy vo výške 286 Eur na účet právneho zástupcu žalobkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

V odôvodnení poukázal na obsah žaloby, stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov, citoval ust. § 451 ods. 2, § 563 Občianskeho zákonníka a uviedol, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29C/114/2005 zo dňa 28. 04. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/144/2010 zo dňa 10. 02. 2011 vzniklo žalovanému právo na náhradu trov konania žalobcom v 1. - 4. rade vrátane žalobkyne vo výške 4 765,07 Eur. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa trovy žalovanému na účet jeho právneho zástupcu zaplatila. V konaní žalovaný spochybňoval skutočnosť, že tieto trovy konania uhradila žalobkyňa z vlastných finančných prostriedkov, a teda či jej vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa potvrdila, že tieto trovy konania uhradila z požičaných finančných prostriedkov, pričom s vypisovaním príkazov na ich úhradu jej pomohol pán G.. Pokiaľ si žalobkyňa finančné prostriedky na úhradu trov konania žalovaného požičala, jej povinnosťou je tieto vrátiť na základe dohody tomu, od ktorého si peniaze požičala. Je nepochybné, že pokiaľ týmito požičanými finančnými prostriedkami náhradu trov konania zaplatila, splnila si svoju povinnosť vyplývajúcu z právoplatného súdneho rozhodnutia. V konaní nebolo preukázané, žeby trovy konania v prospech žalovaného neboli uhradené zo strany žalobkyne. Ďalej bolo preukázané, že rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/144/2010 bolo zrušené nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 249/2011 a následne uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/51/2012 zo dňa 30. 04. 2012 bol zrušený rozsudok súdu prvého stupňa sp. zn. 29C/114/2005 zo dňa 28. 04. 2010.

Právo na náhradu trov konania vzniklo právoplatným rozhodnutím súdu, ktorým nárok súd svojim rozhodnutím konštituuje. Pokiaľ rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania bolo zrušené, právny dôvod plnenia, ktorý pôvodne existoval, dodatočne odpadne, ak ten, kto trovy konania zaplatil má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia (R 14/91, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo 12/2006).

Pohľadávka na vydanie bezdôvodného obohatenia nemá splatnosť stanovenú zákonom, ani dohodou, a preto jej splatnosť nastala postupom v zmysle ust. § 563 Občianskeho zákonníka, teda po doručení výzvy na plnenie. Žalobkyňa vyzvala žalovaného na vrátenie trov konania listom zo dňa 04. 02. 2012, v ktorom určila lehotu plnenia na prvý deň po doručení výzvy, ktorá bola žalovaným prevzatá 06. 02. 2012. Pohľadávka žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia nadobudla splatnosť 08. 02. 2012, a preto súd s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., zaviazal žalovaného okrem zaplatenia istiny vo výške 4 765,07 Eur aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % zo sumy 183,57 Eur od 08. 02. 2012 do zaplatenia a zo sumy 4 581,50 Eur od 10. 06. 2012 do zaplatenia. Vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Súd poukázal na to, že aj keď povinnosť nahradiť trovy konania bola uložená viacerým žalobcom spoločne a nerozdielne, je nepochybné, že celé trovy konania uhradila žalobkyňa. Z charakteru solidárneho záväzku vyplýva, že každý zo solidárne zaviazaných dlžníkov má povinnosť uhradiť celý záväzok. Rozhodujúcim pre vyhovie žaloby je skutočnosť, že výrok o trovách konania, ktorý bol pôvodne právoplatný bol následne zrušený. O trovách konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/114/2005 bude rozhodnuté až v budúcnosti a okrem iného pod inou spisovou značkou a inými účastníkmi konania na strane žalovaného, kde namiesto pôvodne označených žalovaných v 2. a 3.rade vstúpili iní účastníci. Nie je zatiaľ možné predpokladať, či výrok o náhrade trov konania bude zniet' v prospech žalobkyne alebo žalovaného. Je nesporné, že priznaná náhrada trov konania bola vyplatená a následne právny dôvod na jej vyplatenie odpadol.

Vo vzťahu k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5MCdo 17/2009 súd uviedol, že v danom prípade právny dôvod plnenia spočíval v priznanej náhrade trov konania, ktorá má základ v procesnom práve a vzniká až na základe právoplatného rozhodnutia súdu, to znamená, že má konštitutívnu povahu. Pohľadávka na náhradu trov konania zaniká jej splnením. V danom prípade právny dôvod plnenia nespočíval v hmotnom práve, ktoré rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa týkalo práve bezdôvodného obohatenia po zrušení právoplatného rozhodnutia súdu, ale vo veci samej. Podľa názoru súdu prvého stupňa zrušením rozhodnutia o priznaní náhrady trov konania vzniká bezdôvodné obohatenie už zrušením.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalobkyni priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 846,72 Eur, ktoré špecifikoval, ako aj náhradu iných trov z titulu zaplateného súdneho poplatku vo výške 286 Eur.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal, že v konaní vystupoval účastník, ktorý nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, ďalej, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vrátane toho, že vec nesprávne právne posúdil. Spochybňoval aktívnu legitimáciu žalobkyne v konaní. Poukázal na to, že bola uzavretá zmluva o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy, na základe ktorej bolo dohodnuté, že budúci kupujúci sa zaviazal znášať všetky náklady spojené so súdnym konaním. Poukázal na iné konanie týkajúce sa použitých finančných prostriedkov na vyplatenie náhrady trov konania. Zdôraznil, že nie žalobkyňa vkladala finančné prostriedky, ale tretia osoba a nejednalo sa o finančné prostriedky žalobkyne, čo jednoznačne preukazuje nedostatok aktívnej legitimácie žalobkyne v konaní. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, následne vec nesprávne posúdil, a preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a konanie zastaviť. Uplatnil si náhradu trov celého konania, ktoré špecifikoval.

Právny zástupca žalobkyne sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktoré bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke od 17. 04. 2014 (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, skutkovými závermi zistenými súdom prvého stupňa, vrátane právneho posúdenia, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným v rozhodnutí súdom prvého stupňa.

K odvolaniu žalovaného, a to namietanému nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne v spore uvádza, že táto námietka nie je opodstatnená. Je nesporné, že žalobkyňa mala povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ktoré bolo následne zrušené. Pohľadávka vznikla z titulu priznanej náhrady trov konania. Ide o pohľadávku, ktorej nárok sa zakladá právoplatným rozhodnutím súdu a má procesný charakter, na čo súd prvého stupňa správne poukázal, a preto následným zrušením právoplatného rozhodnutia súdu vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, lebo právny dôvod na plnenie odpadol. Súd prvého stupňa správne poukázal aj na to, že žalobkyňa finančné prostriedky preukázala v konaní, že vyplatila žalovanému. Či si žalobkyňa požičala finančné prostriedky alebo ich získala iným spôsobom je právne irelevantné z dôvodu, že v konaní je preukázané (č. I. 29 spisu), že finančné prostriedky boli vyplatené. Namietaný nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní preto nie je opodstatnený. Z dokladu o poukázaní sumy v hotovosti v peňažnom ústave UniCredit Bank (č. I. 29 spisu) vyplýva, že dňa 07. 04. 2011 bola poukázaná žalobkyňou suma 550,71 Eur na účet Milana Sedláka, advokáta, ako aj suma 6 316,38 Eur. Ako vkladateľ je uvedená P. G. s rodným číslom. Pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku žalobkyňou je dôvodné preukázanie zaplatenia finančnej sumy, ktorej zaplatenia sa domáha. Je nesporné, že právny dôvod na plnenie odpadol, a to na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 249/2011-30 zo dňa 29. 09. 2011, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/144/2010 zo dňa 10. 02. 2011 a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Navyše odvolací súd poukazuje na to, že súd prvého stupňa vo veci uplatneného nároku žalobkyne vo vzťahu k ďalším žalovaným z konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/114/2005, ktorým bola priznaná náhrada trov konania bola žalobkyňa úspešná, a to v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13C/39/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/70/2013 s právoplatnosťou od 20. 01. 2014, ako aj v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/393/2012. Namietané nesprávne skutkové zistenia týkajúce sa aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní, vrátane nesprávneho právneho posúdenia preto nebolo opodstatnené.

Odvolací súd napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku potvrdil ako vecne správny, vrátane výroku o trovách konania v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalobkyne v odvolacom konaní (§ 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku),

ktorej náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Z obsahu spisu nevyplývajú iné trovy konania žalobkyne a právny zástupca žalobkyne návrh na priznanie náhrady trov konania nepredložil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.